

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), Nīderlandes Karaliste, Eiropas Komisija*

(Lieta C-650/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH) — 57. pants — Vietas, kas rada ļoti lielas bažas — Apzināšana — 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts — Atbrīvojums — 3. panta 15. punkts — “Starpprodukta” jēdziens — Akrilamīds

(2017/C 437/06)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS* (pārstāvji – E. Mullier un R. Cana, avocats, D. Abrahams, Barrister)

Pā rējās lietas dalībnieces: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – M. Heikkilä un M. W. Broere, piedaloties J. Stuyck un S. Raes, advokāti), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un B. Koopman) un Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici un D. Kukovec)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)* un *SNF SAS* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķimikāliju aģentūras (ECHA) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 25. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-687/15) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības Padomes secinājumi par Starptautiskās Telesakaru savienības 2015. gada Pasaules radiosakaru konferenci — LESD 218. panta 9. punkts — Atkāpe no paredzētās juridiskās formas — Juridiskā pamata nenorādīšana

(2017/C 437/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Nicolae un F. Erlbacher)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – I. Šulce, J.-P. Hix un O. Segnana)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek un J. Vlácil un M. Hedvábná), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un K. Stranz), Francijas Republika (pārstāvji – F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda un D. Colas), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – C. Brodie, M. Holt, D. Robertson, pārstāvji, kuriem palīdz J. Holmes, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Padomes secinājumus par Starptautiskās Telesakaru savienības (ITU) 2015. gada Pasaules radiosakaru konferenci (PRK-15), kas pieņemti 2015. gada 26. oktobrī Padomes 3419. sanāksmē Luksemburgā;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 26. oktobra spriedums (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Lieta C-39/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Uzņēmumu ienākuma nodokļi — Direktīva 90/435/EEK — 1. panta 2. punkts un 4. panta 2. punkts — Mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs — Kopējā nodokļu sistēma — Iespēja veikt atskaitījumu no mātesuzņēmuma ar nodokli apliekamajiem ienākumiem — Valsts tiesību normas, kas paredz atcelt nodokļu dubultu uzlikšanu sadalītajai peļņai — Saiknes starp aizdevuma procentiem un to kapitāldaļu finansēšanu, uz kuru pamata ir izmaksātas dividendes, neņemšana vērā

(2017/C 437/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Argenta Spaarbank NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 1992. gada Ienākumu nodokļu kodeksa, kas ieviests ar Karaļa 1992. gada 10. aprīļa dekrētu un apstiprināts ar 1992. gada 12. jūnija likumu, 198. panta 10.º punkts, saskaņā ar kuru procenti, kurus mātesuzņēmums ir samaksājis par aizņēmumu, nav atskaitāmi no šī mātesuzņēmuma ar nodokli apliekamās peļņas līdz summai, kura atbilst dividendēm, kas nodokļu mērķiem jau tiek atskaitītas un kas saņemtas par kapitāldaļām, kuras šim mātesuzņēmumam meitasuzņēmumu kapitālā ir piederējušas mazāk nekā vienu gadu, kaut arī šie procenti nav saistīti ar šādu kapitāldaļu finansēšanu;